Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

num antistitem qui nec moriturum nec mi
uere recusaunt. ℣. Domine si adhuc ꝓpl̃o tuo
sum necessarius n̄ recuso laborem fiat uolun
tas tua. Qui nec. Aliquamdiu in
uico illo uel in eccl̃a ad q̃m ierat Mar
tinus cõmorat̃ pace int̃ clericos resti
tuta/ cum iam regredi ad monasteri
um cogitaret. uirib̃ corpis cepit repen
te destitui/ conuocatisq; discipulis in
dicat se iam resolui. ℟. Martinus sa
cerdos dei cui post apostolos tantam grati
am dominus contulit ut tres mortuos suscie
taret & alias uirtutes ꝑclaras ostendit et
int̃ alios confessores & martyres ut rosa
fulget in gallia. ℣. Corpe quidem uirgineo
blandium habebat eloquium gratus erat in
moribus intenta mente celo suspensus e. Int̃.
.ã. Dominus ihesus xp̃e non se Jn. ii. Noct̃.
induit purpuratum nec diademate rem
tentem se uenturum esse ꝑdixit. ã. Du
sacramenta offerret beatus Martinus
globus igneus apparuit sup̃ caput ei. ã. O
ineffabilem uirtutem ꝑ quem nobis tanta
miracula choruscant. ã. Sacerdos dei Mar
tine ꝓpi sunt ubi celi et regnum patris
mei. ã. Martinus episcopus mirabilis
a seculo uiuit in xp̃o gemma sacerdo
tum. ã. Sacerdos dei Martine pastor
egregie ora ꝓ nobis dñm. ℣. Amauit eũ.
Tum ũ meror eductus omnium uox
una plangentium/ cur nos pat̃ dese
ris. aut cui nos desolatos relinquis.
Inuadent gregem tuũ lupi rapaces.
& quis eos amor sib̃ n̄ris ꝑcusso pastore ꝑ
bibebit. Scim̃ quidẽ desiderare te. xp̃m/
s; salua t̃ sit̃ tua ꝑmia. nec dilata mmu
int̃/ n̄ri potius miserere q̃s deseris.
℟. Oculis ac manib̃ meelum semꝑ intentus in
uictum ab oratione spiritum n̄ relaxabat.
.℣. Dum sacramenta offerret beat̃ Martinus
globus igneus apparuit sup̃ caput ei. Inuich̃
Martinus mor̃ bis flentib̃ ut tot̃ semꝑ
in dño miscedie uiscerib̃ – affluebat/
laẽmasse ꝓhibe-t̃. Conuersusq; ad do
minũ/ hac tantũ flentib̃ uoce respon
dit. Dñe/ si adhuc ꝓpl̃o tuo sum neces
sarius n̄ recuso laborem/ fiat uolun
tas tua. ℟. Beatus Martinus obitum
suum longe ante ꝑscuit dixitq; fratribus
dissolutionem sui corporis imminere quia
indicauit se iam resolui. ℣. Virib̃ corpis
cepit repente destitui conuocatisq; discipu
lis imminum dixit. Dissolutione. Int̃ spe
amoremq; positus Martin̄. dubitauit
pene q̃d mallet/ quia nec hos deserere
nec a xp̃o diutius uolebat separari/
nichil ta-men inuoto suo ponens
aut uolun-tate relinquens/ to
tum se dñi potestatiq; cõmittens.
℟. Dixerunt discipuli ad beatum Martin̄
cur nos pat̃ deseris aut cui nos desolatos
relinquis inuadent enim gregem tuum
lupi rapaces. ℣. Scimus quidem desidera
re te xp̃m n̄ri potius miserere quos dese
ris. Inuadent. Nonne tibi his pau
cissimis uerbis dicere iudeẽ. graius